

Toespraak afscheid Tanja Jadnanansing (PvdA)
Door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib
6 september 2016

Geachte mevrouw Jadnanansing, beste Tanja,

Ook jij sluit het Kamerwerk af met ongeveer dezelfde woorden als waar je mee begon. In je maidenspeech vertelde je het verhaal van je opa en je vader. In het gezin was weinig geld maar veel ambitie, en dankzij het toegankelijke onderwijssysteem in Nederland kon je vader gaan studeren. Het heeft gemaakt, zo zei jij in je maidenspeech, dat jij een mooie start kon maken, en dat gun je iedereen. Je roerde de Voorzitter tot tranen, maar belangrijker nog: je gaf inzicht in wat jou beweegt, zowel in de politiek als daarbuiten.

Je kwam in 2010 in de Kamer, als relatieve *outsider*. Journalisten moesten wennen aan je naam. Ik geloof dat er – na Melanie Henriëtte Schultz van Haegen-Maas Geesteranus – de meeste fouten mee worden gemaakt. Twee jaar later was je de hoogste stijger op de kandidatenlijst voor de verkiezingen van 2012. Van 2012 tot 2015 was je voorzitter van de vaste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie. In die rol heb je niet alleen veel commissievergaderingen voorgezeten, maar ook werkbezoeken gebracht aan bijvoorbeeld Bulgarije, Griekenland en Noorwegen. In een vluchtelingenkamp in Bulgarije werd je zó geraakt door het feit dat er niets was, dat je samen met Agnes Wolbert een boekeninzamelingsactie startte. Een paar weken later werden er dozen vol boeken in Bulgarije afgeleverd. Als voorzitter was je charmant en vrolijk, en je liet je collega's de ruimte om het debat te voeren.

In 2015 legde je je taak als commissievoorzitter neer, omdat je meer aandacht wilde besteden aan je échte passie: het onderwijs. In de commissie OCW hield je je vooral bezig met het beroepsonderwijs en het voortgezet onderwijs. Eén van de onderwerpen waarover je het woord voerde, was de rekentoets. Dat leidde tot stevige discussies in de commissie. Je bracht een initiatiefnota uit over de borging van stagebegeleiding en stagegarantie in het MBO. Daarnaast diende je, samen met Michel Rog, een initiatiefwetsvoorstel in voor een verlengde kwalificatieplicht in het onderwijs. Hoe diep jouw liefde voor het onderwijs gaat, bleek tijdens de begrotingsbehandeling. Je had toen een stevige griep, maar hield een vlammend betoog over vakmanschap.

Net als Anne-Wil Lucas hield je voeling met de praktijk. Twee jaar lang nodigde je iedere week een nieuwe groep studenten uit om samen te eten. In ruil voor pizza vertelden zij jou dan waar ze bij hun studie tegenaan lopen.

Je inzet voor het onderwijs stopt gelukkig niet nu je de Kamer verlaat. In een interview zei je ooit dat jouw geloof je heeft geleerd dat je ervoor moet gaan. Vanaf nu doe je dat niet langer in de Kamer, maar bij het Albeda College in Rotterdam. Daar wil je ervoor zorgen dat jongeren een mooie start kunnen maken. Beste Tanja, ga ervoor! Het ga je goed.